

فینافی

یکشنبه ۲۵ آبان

لیگ ملت های اروپا

لیگ A، گروه ۱

هلند - بوسنی و هرزگوین ۲۰:۳۰
ایتالیا - لهستان ۲۳:۱۵

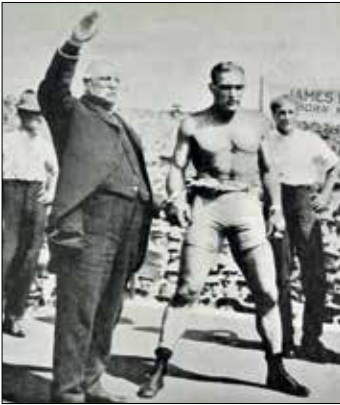
لیگ A، گروه ۲

بلژیک - انگلیس ۲۳:۱۵
دانمارک - ایسلند ۲۳:۱۵

روز شمار

۱۵ نوامبر ۱۹۰۱

بوکسور بی شکست

وقتی صحبت از قهرمانان نامدار بوکس فوق‌سنگین می‌شود، بیش از هر چیز اسم‌هایی چون محمدعلی کلی، جو لوویس، جو فریزر و مایک تایسون به ذهن می‌آید، اما به ۱۵ نوامبر سال ۱۹۰۱امیلادی. در چنین روزی جیم جفریس، گاس رولین را در ۶ راند ناک اوت کرد و قهرمان رقابت‌های فوق‌سنگین بوکس شد. نکته جالب درباره جیم جفریس این است که او در هیچ یک از ۲۳ مبارزه خود تا قبل از بازنشستگی شکست نخورد. در واقع تنها شکست جفریس، ۶ سال پس از اعلام بازنشستگی او در سال ۱۹۱۰ رقم خورد. او که یک بوکسور چپ دست بود، قدرت بالایی در ناک‌اوت کردن حریفانش داشت و ۱۶‌ابرد از ۱۹ بردش با نتیجه ناک‌اوت رقم خورد.

۱۵ نوامبر ۲۰۰۴

ماریا، اولین قهرمان روس

ماریا شاراپووا در دنیای تنیس بیش از آن‌که به خاطر قهرمانی‌هایش معروف باشد به‌عنوان مدلیتگ معروف است؛ با این حال افتخارات این تنیسور با یک عنوان خاص آغاز شد، با تبدیل شدن به نخستین تنیسور روس که قهرمان تور جهانی تنیس شد. او در حالی که فقط ۱۷ سال داشت، در فینال ATPتور مقابل سرنا ویلیامز به برتری ۲ بر صفر رسید. شاراپووا در همان سال نخستین گرنداسلم خود را هم با غلبه بر ویلیامز به دست آورد.

۱۵ نوامبر ۲۰۱۸

عبور جیمز از چمبرلین

در روز پیروزی ۱۲۶ لیگرز مقابل پورتلند، لبرون جیمز با کسب ۴۴ امتیاز، در فهرست پر امتیازترین بازیکنان تاریخ NBA از ولیت چمبرلین فقید که ۳۱ هزار و ۴۱۹ امتیاز کسب کرده بود، عبور کرد. لبرون جیمز در حال حاضر در فهرست پر امتیازترین بازیکنان تاریخ NBA بعد از کریم عبدالجبار (۳۸۲۸۷ امتیاز) و کارل مالون (۳۶۹۲۸ امتیاز) با ۳۴۲۴۱ امتیاز در ده سوم قرار دارد.

تسلیت اینفانتینو در پی درگذشت یاورى

رئیس فیفا با ارسال نامه‌ای به حیدر بهاروند، سرپرست فدراسیون ضایعه درگذشت زنده یاد محمود یاورى را تسلیت گفت. در بخشی از پیام جهانی اینفانتینو آمده است: «مایل هشتم تسلیت صمیمانه خود را برای درگذشت بازیکن و مربی بین المللی اسبق، محمود یاورى ابراز کنم. زبان غم این درگذشت کافی نیست. از طرف جامعه جهانی فوتبال، مایل هستم همدردی عمیقی را با فدراسیون فوتبال ایران، خانواده یاورى، دوستان و محبوبان شان داشته باشم.»

گفت‌وگو با مهدی اولاد، قهرمان کم‌بینای پرتاب وزنه جهان

هرجامسیری بسته‌شد برای خود راهی ساختم

آَن لیخند.وقتی روی سکوی قهرمانی جهان ایستاده است، بامدال طلایی که آرزوی خیلی هاست و دوربین‌هایی که او را می‌بینند. فصل سرما، پوست دست‌هایش خشک‌تر می‌شوند. ترک می‌خورند و با ادامه تمرین‌ها، ترک‌ها زخم می‌شوند. تاول‌ها را نمی‌بیند اما سوزش سر باز کردن آنها را کف دست‌هایش به خوبی حس می‌کند. بی‌خواهی‌های دردآلود و گاه و بی‌گاه شب‌هایی که از تمرین سنگین باز می‌گردد و خورشیدی که دوباره فردا از مشرق طلوع می‌کنند... گویی یک آدم آهنی با کارهای تکراری که هر روز در ساعاتی معین، باید به انجام برسند. اصلا وقتی یک چیزی مثل حس بینایی را کم داریم، وقتی دنیا و رنگ‌ها و آدم‌هایش را شبیه همه نمی‌بینیم چرا باید دردهای بیشتری را تاب بیاوریم؟ پس آن لیخند شاد و طلا و سکوی قهرمانی؟ مگر نه این‌که ورزش باید نشاط‌آور باشد؟ چه چیزی مرهم این زخم‌هاست؟ چگونه ورزش با همه رنج‌هایش، می‌شود بخشی از زندگی، نه، همه زندگی یک انسان؟!

این بار با مهدی اولاد، مرد شماره یک جهان در پرتاب وزنه و دارنده سهمیه پارالمپیک توکیو گفت‌وگو کرده‌ایم و پاسخ این پرسش‌ها را در زندگی و تجربه‌های این ملی‌پوش کم‌بینای ۳۴ساله جست‌وجو کردیم.

آقای اولاد بحث ما با رنج‌هایی شروع شد که می‌بریم ولی از ورزش دست نمی‌کشیم. انگار انده با روح آنچه که از ورزش می‌شناسیم در تناقض است. پس تکلیف شور و نشاط چه می‌شود؟

این تناقض ظاهری است چون برای دستیابی به رویاهای مان، دیگر درد و خستگی‌های تمرین آزاردهنده نیست که اگر این‌طور باشد می‌شود شکنجه و کسی هم با شکنجه بر سکوی قهرمانی نمی‌ایستد. وقتی طلا می‌گیری در اوج همان نشاطی. شادی هم اوج و فرود دارد. وقتی جایی شادی باشد یعنی غم هم بوده یا خواهد بود. من از ۶ سالگی با تکاندن ورزش را شروع کردم، بعدها در رقابت‌های قوی‌ترین مردان یا همان مردان آهنین شرکت می‌کردم و البته آن وقت‌ها مشکل

بینایی من خیلی شدت نداشت و صرفا عینک می‌زدم. کمرم آسیب دید و نتوانستم آن مسابقات را ادامه دهم. رفتم سراغ دوومیدانی. کم‌کم مشکل بینایی‌ام پیشرفت کرد و معرفی شدم به فدراسیون ورزش‌های کم‌بینایان

و نابینایان. خب من در همین مسیر فراز و نشیب‌های بسیاری را تجربه کردم اما به قدری عاشق ورزش بودم که نمی‌توانستم رهایش کنم. هر جا مسیری بسته شد فارغ از شعارها برای خودم راهی ساختم.

چرا زودتر ورزش را در بخش نابینایان و کم‌بینایان شروع نکردی؟

من ورزش معلولین را نمی‌شناختم. در مدرسه عادی درس می‌خواندم. دوره دبیرستان مشکل بینایی‌ام بیشتر شد. با وجود این‌که جنه

عادل غلامی، ملی‌پوش سابق ایران از انتخاب آلکنو می‌گوید

روس‌ها به درد والیبال ما نمی‌خورند

نمی‌شوند. هرچند ما روی صرب‌ها سرمایه‌گذاری کرده‌ایم، اما هیچ وقت خروجی نداشته و آنها فقط آمده‌اند برای خودشان رزومه جمع کرده‌اند. به جزوزوران گایچ که سیستم را وارد والیبال ایران کرد. حالا هم باید ببینیم چه می‌خواهیم؟ باید دید فدراسیون دنبال چه چیزی است. اگر دنبال اسم و رسم نتیجه‌در المپیک است یا نه سرمایه‌گذاری تا آورده‌ای برای والیبال داشته باشد. روس‌ها و بلغارها متفاوت از ما کار می‌کنند، در حالی که والیبال ما کاملا تکنیکی است و اگر تاکتیک به آن اضافه شود می‌تواند جلوی تیم‌های قدرتمند دنیا، قدعلم کند.»

غلامی به زمان حضور ولاسکو در سال ۲۰۱۱ اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: «وقتی ولاسکو سال ۲۰۱۱ آمد و تا حالا هنوز که هنوز است خیلی از مربیان با سیستم ولاسکو کار می‌کنند. با نوع رفتاری و مربیگری او. من جزو کسانی بودم که با ولاسکو مشکل پیدا کردم و مدتی هم در تیم نبودم اما او نه تنها کاری کرد که در آن برهه تیم والیبال ما خوب بازی کند که حتی از خودش میراث هم به جا گذاشت و حالا هم در والیبال ایران پیاده می‌شود. دنیا، دنیای ارتباطات است و ما نمی‌توانیم از مسائل ورزشی روز دنیا دور باشیم، فراموش نکنید کنار نسل جوان خیلی خوب، به اطلاعات جدید هم نیاز داریم. یک مربی می‌خواهیم که اطلاعات به‌روز و والیبال را به مربیان ما منتقل کند.»

محمد بنا بستری شد

فدراسیون کشتی خبر داد که آزمایش کرونا ی محمد بنا چند روز پس از تعطیلی اردوهای تیم‌های ملی کشتی مثبت شده و هم اکنون در بیمارستان بستری است. این در حالی است که هفته قبل هم غلامرضا محمدی سرمربی تیم ملی کشتی آزاد به همراه دو دستیارش به کرونا مبتلا شدند و حتی نتوانستند در مسابقات انتخابی شرکت کنند.

درشتی داشت و عینکم نمره بالایی داشت، میز اول می‌نشستم. با آن شرایط ورزش را هم ادامه می‌دادم. زمان دانشگاه هم همین‌طور. ورزش معلولین را در رسانه هم ندیده بودم. گرچه اخیرا وضع کمی بهتر شده اما هنوز هم ، با فقط روزهایی مثل روز ملی پارالمپیک یا روز جهانی معلولین دیده می‌شویم و یا زمان برگزاری مسابقات بزرگی مثل پارالمپیک یا پارآسیایی و بعد هم سهم‌مان تمام می‌شود و مثل خیلی وقت‌های دیگر همه چیز می‌رسد به فوتبال.

بالاخره رسیدی به ورزش افراد دارای معلولیت، تیم ملی و خیلی زود رقبا را پشت سر گذاشتی.

فضای جدیدی را تجربه می‌کردم که شرایط آن ویژه خودم بود. خیلی زود در اولین حضور برون مرزی و رقابت‌های جهانی آنتالیا برنز گرفتیم که انگیزه خوبی برای ادامه شد. در رویدادهای مختلفی شرکت کردم و در ماده تخصصی‌ام، پرتاب وزنه، از سه سال پیش تا به حال، رتبه یک جهان هستم. در جاکارتا هم دو طلای پرتاب وزنه و دیسک را گرفتم و رکورد آسیا را با کارنامه‌ام اضافه کردم. سال ۲۰۱۹ هم در امارات با طلای پرتاب وزنه در مسابقات قهرمانی جهان سهمیه توکیو را به دست آوردم و البته در پرتاب دیسک هم سوم شدم.

گفتی اهل تهرانی و در گروه‌بندی ورزشکاران طلایی کمیته ملی پارالمپیک قرار داری. آیا هیات ورزش‌های جانبازان و معلولین استان و سایر مسوولان با تو ارتباط دارند و پیگیر تمرینات هستند؟

اهل تهرانم اما چون هیات ما هیچ کاری برایم نکرد حالا ورزشکار استان فارس هستم. گرچه امکانات در

بعد از شکست سنگین مقابل اروگوئه

بحران کی‌روش در کلمبیا

خبرهای رسیده از کلمبیا حکایت از آن دارد که کی‌روش قصد دارد این شرایط بحرانی را با کار زیاد پشت سر بگذارد. او به مسوولان فدراسیون فوتبال این کشور گفته باید بیش از گذشته کار کنند. کی‌روش در ایران هم همین‌طور بود. هر زمان تیم ملی می‌بخت خواستار اردوها و تمرینات بیشتر بود. کارلوس با حمایت از بازیکنان کلمبیا همه را یاد حمایت‌هایش از بازیکنان تیم ملی در مقاطع مختلف انداخت.